

prosinec 07

d p 6

.....
D I V A D L O
P E T R A
B E Z R U Č E

milí naši diváci,

tématem poslední premiéry *Should I stay or should I go?* byly i tzv. rodinné rituály. Když jsem ještě trávila Štědrý den doma, měla i naše rodina vánočních rituálů požehnaně. Na jeden z nich ovšem nikdy nezapomenu – zdobení stromečku. Činnost, která všem ostatním trvá maximálně pár hodin, totiž mně a mému bratrovi zabrala celý den (postupem času dokonce i více dní!). Ano, zatímco jiné rodiny jen tak, bez hlubšího smyslu, záměru a propočtů, navěsily na stromeček baňky a ozdoby, my měli koncepci smrčku do posledního detailu promyšlenou. Nedivte se, když se totiž u takové činnosti sejdou studentka uměnovědy (budoucí dramaturgyně i divadelní kritička) a nadějný teoretický fyzik (zkoumající skryté lokální symetrie částic!), je jasné, že i z pouhého zdobení stromku vznikne náročný umělecko-analytický proces. Ne, v našem přístupu nebylo opravdu nic nahodilého, dokonalý soulad barev a materiálu ozdob korespondoval s pečlivě odměřenou délkou špagátek a mašliček, a náš stromeček neměl skutečně jediné hluché místo. Touha po absolutní harmonii stromku ovšem doháněla k šílenství nic nechápající rodiče. I oni totiž měli své pravidelné rituály – zasednout úderem páté k večeři, v šest rozbalit dárky a v sedm zhlédnout televizní pohádku! Naše preciznost jim tento harmonogram pravidelně nabourávala, tím pádem docházelo k dalšímu rituálu – pravidelné předštědrovečerní rodinné hádce. Když jsem pak trávila Štědrý den poprvé s partnerem, nedovedla jsem si představit, že by naši měli mít „protentokrát“ špatně nazdobený stromeček! A tak jsem zavedla nový rituál – dva dny před Vánoci odjet na otočku k rodičům, abych jim ten stromek „opravdu krásně“ nazdobila. A nebo abych o ten rituál nepřišla? Nevím. Jisté je, že teprve přesídlení k Bezručům a vzdálenost Ostrava–Černá mě o tento rituál (bohužel, či bohudík?) definitivně připravily. Přejí Vám, ať jsou Vaše Vánoce i Nový rok naplněny jen těmi nejkrásnějšími rodinnými či osobními rituály. Vaše Ilona Smejkalová.

should i stay or should i go?

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostrava / finančně podporuje také moravskoslezský kraj / dpb provozuje a zpravodaj vydává divadelní společnost petra bezruče, s.r.o., 28. října 120, 702 00 ostrava, tel. 596 618 363, info@bezruc.cz, www.bezruc.cz / ředitel **jiří krejčí** / manažer **tomáš suchánek** / dramaturg **ilona smejkalová** / tajemnice uměleckého provozu **johana dubová** / redakce **ilona smejkalová** a **tomáš suchánek** / jazyková korektura **jaroslav smejkal** / foto **petr hrubeš**, **tomáš ruta**, **jaroslav kocján**, **hana pokorná** a archiv / grafika **kateřina wewiorová** / předprodej vstupenek, hromadné objednávky a předplatné vyřizuje obchodní oddělení / po – pá 9 – 17 h, v den představení také hodinu před jeho začátkem / ceny vstupenek 90 Kč (studenti) a 130 Kč (dospělí)

zběsilost v srdci

barry gifford

7. prosince 2007
v 19 hod. v dpb

dramatizace bestselleru o posedlosti dvojice, která ztratila veškeré zábrany / sailor vášnivě miluje lulu / lula vášnivě miluje sailora / lulina matka sailora vášnivě nenávidí / sailor a lula musejí utéct / život „on the road“ však není jednoduchý / zvlášť, když jste fakt plní vášně / a zlo na vás číhá v každém hotelovém pokoji / surrealistický příběh s prvky temné romance / rafinovaný popis temných nočních můr / exploze zneklidňujících myšlenek / že by thriller? / a skončí to vůbec happyendem? / dramatizace daniela jirmanová, jan mikulášek / hudba a režie jan mikulášek / dramaturgie ilona smejkalová / výprava marek cpin / v hlavních rolích – petra bučková a pavel gajdoš / dále hrají – kateřina krejčí, norbert lichý, markéta haroková, pavel liška, přemysl bureš, pavel johančík / česká premiéra 20. října 2006

derniéra

should i stay or should i go? skutr

unikátní autorský projekt, zabývající se fenoménem odchodu / inscenace plná metafor a imaginace / fyzického pohybu a poetických obrazů / jevištní báseň / otázky bez odpovědí / 2 x 3 příběhy o rozhodnutí zůstat, nebo odejít / 6 herců a přes 300 cihel na jevišti / existuje něco jako láska k domovu? / proč domov opouštíme? / jaké nás ženou sny? / jaké nás ženou běsy? / co hledáme? / odcházíme? / kam? / utikáme? / proč? / vracíme se? / režie skutr (martin kukučka, lukáš trpišovský) / scéna jan polívka / kostýmy daniela klimešová / hudba petr kaláb / pohybová spolupráce adéla laštovková stodolová / dramaturgická spolupráce ilona smejkalová / hrají kateřina krejčí, sylvie krupanská, tereza vilišová, viktor dvořák, tomáš krejčí a jan vlas / česká premiéra 23. listopadu 2007

tip měsíce

rychlé šípy

jaroslav foglar

4. prosince 2007
v 19 hod. v dpb

slavný komiks o pětici vzorných hochů / jedna z nejúspěšnějších komedií slováckého divadla v poslední době / optimisticky naivní svět, ve kterém je dětem tak dobře! / i dospělým! / půvabně zpracované příběhy chlapců, kteří jako by z oka vypadli svým tištěným kamarádům / mirek dušín, jarka metelka, jindra hojer, červenáček a rychlonožka opět bojují proti zrádnému bratrstvu kočičí pracky / lákadlo nejen na domovské scéně / skutečný bonbónek za závěr roku / sladký! / tak sladký, jak herci kolorovaní podle svých kreslených vzorů... / úprava a režie robert bellan / dramaturgie ivana bendová / scéna jaromír pátek / kostýmy šárka bellanová / hudba jura pepřený a výběr / v titulních rolích david vacke, míra zavičár, david vaculík, zdeněk trčálek, tomáš šulaj / dále hrají josef kubáník, karel hoffmann, martin vrtáček a další / premiéra 9. října 2000 na malé scéně slováckého divadla / představení se koná za podpory městského obvodu moravská ostrava a přívoz / hostuje slovácké divadlo uherské hradiště

host

vánoční balíček od bezrrručů

Karolína: Krrryštofe! Vůbec se mi nelíbí, jak se chováš k urrozené prrrincezně.
Budu tě asi muset potrrrestat za to, žeš mi nepřřinesl nic k letním narrozeninám.
Kryštof: Ta růže byla ode mě. Nelíbila se vám?
Karolína: Trrochu málo, ne? To pan Rrrádce mě pozval dnes na zmrrrzlinu a k podzimním narrozeninám na ledové kaštiny a k zimním narrozeninám na horrrkou čokoládu a k jarrním...
Kryštof: Ale k Vánocům vám nedal nic. Zato já... /podává princezně dárek/
Karolína: /otevře balíček a překvapeně vyjekne/ Vánoční balíček od Bezrrručů!!! To je ten prrravý dárrek prro urrozenou prrrinceznu.

balíček od bezručů / vánoční dárek, který potěší / nabízíme srdcervoucí i zběsilé tituly / 5 kupónů / každý z nich proměníte za dvě volné vstupenky / můžete si vybrat libovolné představení z produkce našeho divadla / platnost kupónů do prosince 2008 / cena balíčku pro studenty 700 Kč, pro dospělé 1000 Kč / bližší informace na www.bezrucil.cz / neváhejte!

Oprrravdu rrrroztomilé Vánoce, rrrrozpuštěného silvestrrra a vydařřřený nový rrrrok 2008 Vám z celého srrrdce přřřeje nejen rrráčkující krrrálovství, ale i celé Divadlo Petrrra Bezrrruče!

křeslo pro hosta

aneb představujeme našich pět nejmilejších hrdinů, Britney Spears (Britney goes to heaven), **Lulu** (Zběsilost v srdci), **Macbetha**, **Georga Camela** (Čtyři vraždy stačí, drahoušku) **a Evžena Oněgina**

Co se mi vybaví, když se řekne Vánoce

Georg: Polévka ragú royal s knedlíčky.

Lula: Řekla bych, že lidi čekaj bůhvíjakou exotiku, a pak jsou z toho akorát divný. Jednodušší je prostě dělat to ve dne. To si myslím já.

Britney: Nevím, musí se teď něco změnit, ne? Takže je možný, že to bude naposledy.

Oněgin: Mně tajuplnost už se ztrácí, místo ní stále se mně vrací táž jednotvárnost, tatáž směs, a zítra zas jak včera, dnes.

Macbeth: Kdyby to skončilo tím, že to je, ať je to hned!

Nejzamilovanější vánoční dárek

Britney: Chodila jsem s jedním hercem. Byl to pozornej mile-nec, vždycky mě dokázal něčím překvapit. Jednou mi třeba koupil slona a nechal ho posprejovat nejlepšíma světovějma grafitákama. No řekněte, nikdy jste nechtěli slona, který se

vám prohání v zahradě a hrdě nese hip-hopová hesla? Na chobotě měl napsáno „Britney rulez“, a jak se mu to pak troubilo... Jo, Jeff měl skvělej čuch na dárky. Ale měl jednu zásadní chybu. Chtěl čtyřikrát denně krmit našeho žraloka.

Lula: Něco bych snědla, ale ze všeho nejdřív potřebuju pusu. Stačí jedna.

Macbeth: Získal jsem i u ostatních dobré jméno.

Georg: Elastické trenýrky a tílko Apollo.

Oněgin: Pozvánky.

Jak jsem strávil(a) poslední rok

Lula: V San Antoniu bylo hezky...

Oněgin: Jak pták jsem poletoval světem a teď se vracím těžkým letem a ve vzpomínek návalu jsem zapad rovnou do bálu.

Britney: Měla jsem období temnejch intelektuálů. I když nakonec zjistíš, že to je stejná nuda jako všichni ostatní.

Macbeth: Jen záblesk pomyšlení na vraždu mnou otrásl a přebíl v mysli vše, takže co je, jako by nebylo, a je, co není.

Georg: Pustili mě na kauci, čeká mě poprava.

Co plánuji na Silvestra

Macbeth: Tak děsivý a přitom krásný den!

Oněgin: Ech, nechce se mně ani trochu se někde courat sem a tam. Nudí mě to.

Georg: Chci udělat Hu-hu koktejl, inzerovali to v novinách.

Britney: Něco bych zazpívala...

Lula: Objednala jsem pokoj v hotelu na Mysu hrůzy. A pak se uvidí.

Mé předsevzetí do nového roku

Oněgin: Budu se toulat nazdařbůh. Snad svět a těchto toulek vzruch dokáže ve mně opět vzbudit života zdání.

Lula: Pošlu mámě vodněkud pohled. Nechci, aby vo mě měla větší strach, než je nutný.

Macbeth: Troufnu si na všechno, co člověk snese. Kdo snese víc, to není člověk.

Georg: Kdykoliv otevřu dveře, vypadne mrtvola.

Britney: Lepší bude svět, Brit ho napraví, zazpívá ti song, tvé srdce uzdraví.

křížový výslech

martin františák
obvinění: nový šéf dpb

00000021

00000021

00000021

V = vyšetřovatel O = obviněný

V: Zdá se, že líhní „bezručáckých“ šéfů je brněnská Polárka, po Honzovi Mikuláškově jsi už druhý režisér, který do DPB přichází právě odtamtud... **O:** Nevím, jestli je Polárka líhní. Polárka je generační divadlo, přitáhlo mě, tak jsem tam velice rád, a myslím, slušně šéfoval. Honza je v podstatě spolužák z JAMU a myslím také, že jsme každý výrazně jinak, ale přece jen názorově a lidsky spřízněni. Naše trajektorie se neprotínají, ale setkávají.

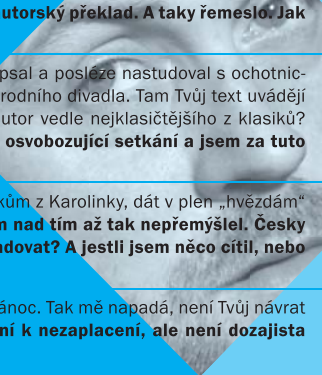
V: Co Tě přesvědčilo, abys po půl roce na volné noze opět upsal duši nějakému divadlu? **O:** Já se žádnému divadlu nikdy neupisoval a upisovat nebudu. Divadlo je prostor, ve kterém se společně s herci vyjadřujeme k věcem, které nás různými způsoby zajímají. To je hlavní důvod, proč někde jsem a s někým jsem. To „s někým“ je pro mě nejdůležitější. Tzn. žádné upisování duše, ale vzájemnost. Vzájemnost s Beskydy, Bezručem, Ostravou...

V: Tvé poslední režie by se daly rozdělit do tří kategorií – klasická dramata, básnické texty a pohádky. Současné moderní texty Tě nelákají? A nebojíš se, že Tě angažmá u Bezručů, tzn. v divadle, které se specializuje na vyhledávání dramatických novinek, donutí vstoupit i do těchto neprobádaných vod? **O:** Myslím, pane vyšetřovateli, že jste si dostatečně nepřečetl můj spis. Vloni jsem napsal dvě hry (Viněnný, Propast'), jsem v přátelském kontaktu s českými dramatiky a básníky... Autorské divadlo jsou mé vody. Jsem žákem Goldflama, Pernici a Gogoly... Mě nezajímá klasičnost klasiky, mě zajímají témata a jejich autorský překlad. A taky řemeslo. Jak literární, tak režijní.

V: V poslední době jsi na sebe výrazně upozornil i jako autor. Inscenace „Doma“, kterou jsi napsal a posléze nastudoval s ochotnickým souborem v Karlovině, Tě nejen proslavila, ale dokonce Ti otevřela dveře do pražského Národního divadla. Tam Tvůj text uvádějí v jednom večeru společně s Jiráskovou aktovkou „Otec“. Jaký to byl pocit, být uveden jako autor vedle neklasičtějšího z klasiků? **O:** Byl jsem mile překvapen souborem ND. Panu Švehlíkovi jsem mohl říkat Lojzku. Bylo to osvobuzující setkání a jsem za tuto možnost nepokrytě rád.

V: Možná je to netaktická otázka, ale přesto – nebál ses svůj titul, psaný přímo na tělo ochotníků z Karolinky, dát v plen „hvězdám“ tak renomovaným? A nebyli po premiéře v ND Tví „karolinští věrní“ trochu zklamáni? **O:** Já jsem nad tím až tak nepřemýšlel. Česky nepřemýšlel. Hrají Vám hru v ND! Je to úspěch pro mě i pro milé Karolínčany. Proč se nezaradovat? A jestli jsem něco cítil, nebo necítil – to je myslím moje věc.

V: Tématem hry „Doma“ jsou i návraty ke kořenům a rodinným tradicím. Blíží se čas adventu a Vánoc. Tak mě napadá, není Tvůj návrat do Ostravy vlastně takový vánoční dárek Tvé ženě i Tvému synovi? **O:** Tatínek sice zatím není k nezaplacení, ale není dozajista k zahoezení. Jsem rád, že jsem s rodinou. Patří to aj k těm Kristovým rokům.

bezručoviny

1. Listopad byl ve znamení „poprvé“. **Marcela Čapková** absolvovala coby pedagožka hlasové výchovy na Janáčkově konzervatoři svoji první pedagogickou poradu, **Tomáš Krejčí** se poprvé představil v náročné roli gangstera z Michaga v inscenaci „Čtyři vraždy stačí, drahoušku“ a naše **milá recepční Daniela** zažila díky své dceři Veronice (jež účinkuje v inscenaci Macbeth) poprvé nefašovaný divadelní zájezd. Neoriginálnějším „poprvé“ se ovšem může pochlubit **Lukáš Melník**, jenž na zmínovaném zájezdu neodolal a v ústeckém divadelním klubu poprvé v životě ochutnal opravdovou uzenou chobotnicí!!!

2. Kdo jste si nechali ujít první poprázdňinovou reprízu „Čtyř vražd“, můžete jen litovat. Složitá zápletky v podání herců DPB doznala ještě větší složitosti, a nezalý divák mohl podezřívát tvůrce této inscenace z inspirace či okouzlení absurdním divadlem. Vše odstartovala jedna nevinná narážka. Když po vypadnutí mrtvoly č. 4 místo repliky: „Nájemník!“ Norbert Lichý reago-

val slovy: „Mrtvola!“, zmátl tím Viktora Dvořáka alias Georga Camela natolik, že ten nečekaně pokračoval v situaci následující. Tím nastala řetězová reakce, neboť oba zmínění pánové spletli i osvětlovače Jirku Kose, jenž byl natolik překvapen vývojem situace, že zapomněl včas zhasnout. Celá scéna pak doznala v pravdě nečekaného rozuzlení – protože světelný předěl nepřicházel, nemohla většina herců, ztvárňujících mrtvoly, ve tmě odejít a byla nucena i nadále zůstat ležet na jevišti, ač do této situace evidentně nepatřili. Korunu všemu nasadil Tomáš Dastlík, představující v inscenaci hned několik postav, jenž se s výkřikem „Když už jste to škrtli, tak se taky přidám!“ coby mrtvola zvedl a coby policista se zapojil do dalšího dění na jevišti. Situaci tak sice zachránil, ale nebohé diváky uvrhl v podezření, že se nějakým nedopatřením či časovou smyčkou dostali na silvestrovské představení.

3. Už je to skoro nošení vody do mlýna, psát o tom, v jakém televizním pořadu či filmu se objevil **Norbert Lichý**. Po natáčení filmu „Berthen“ (režie Pavel Jandourek), ze kterého pochází i naše fotografie, je Bertovým nejnovějším počinem účinkování v právě připravovaném filmu Filipa Renče „Hlídač č. 47“. Jeho námětem je stejnojmenný román Josefa Kopty z roku 1926.

vo co, že nevíte...

Tentokrát opět prověříme Vaši originalitu – jak byste co nejtípněji vyložili, co znamená pseudonym SKUTR, pod kterým tvoří režisérské duo Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský? Lehkou inspirací Vám může být listopadové Křeslo pro hosta. Své tipy posílejte do 15. prosince na adresu info@bezruc.cz. / Správná odpověď z minulého čísla zní: Píseň „Should I stay or should I go?“ zpívá v originále skupina The Clash. Výherkyní dvou volných vstupenek se stává Lenka Najbrtová.

chtěl bych dodat

reakce na fóru www.bezrucí.cz – výběr
z příspěvků k inscenaci **Evžen Oněgin**

Evžen Oněgin = dokonalost / Právě jsem se vrátila z dnešního představení Evžena Oněgina a jsem naprosto uchvácená! Pro mě to byl dokonalý umělecký zážitek. Naprosto nádherná atmosféra, herci skutečně perfektní a profesionální, především představitel Oněgina byl zcela sugestivní a podmanivý (navíc moc sympatický :D), hudba pronikající k srdíčku, ... To vše způsobilo, že dnešní divadelní představení mě vysloveně dostalo. A právě na tu hudbu bych se chtěla zeptat. Daly by se tyto melodie nějakým způsobem sehnat? Asi je to nesmysl, ale nedalo mi to... Děkuju předem za odpověď!

26. 10. 2007 21:54, někdo neznámý

Evžen Oněgin aneb Puškinovo tragické drámo / Milí Bezručí, jsem Vám věrná již od časných gympláckých let. Nepřestáváte mě udivovat, fascinovat, rozplakávat. A tak se stalo i 26.10. na vynikajícím Oněginovi. Nikdy nezapomenu a brzy si tu emocemi nabitou hodinku a půl opět zaplatím. A okruh mužů, kt. miluji, se opět rozšířil. Mimo přítele, Jarka Nohavici, teď miluji i Tomáše Dastlíka. Ach, Tome...:) / 28. 10. 2007 17:10, Dodyna

Evžen Oněgin, neopakovatelný zážitek / tuto inscenaci si uchovám v srdci, ještě nikdy jsem v divadle nebrečela, byl to doopravdy úžasný zážitek, děkuji všem za něj :) / 29. 10. 2007 15:51, někdo neznámý

dubovo okénko

Úvod: Jsem léta ženat, takže je jisté, že mám nějakou tu újmu, vzhledem k mému věku je jasné, že mívám občas i průjmu, a teď, světe div se, mám dokonce i příjmu. Omlouvám se tímto čtenářské obci „Zpravodaje“ za šotka, který, patrně díky mému neúhlednému písmu, nahlédl do mého minulého „Okénka“.

Stat: **SALÁT „SCOOTER“**

Nakrájíme oloupané **vařené brambory** a oloupaná **kyselá jablka** (poměr 2:1), zakapeme **citrónem**, aby nezhnědla, do **majonézy** lehce vmícháme nastrouhaná **jádra vlašských i lískových oříšků**, nasekanou **petrželku**, osolíme, opepříme, osladíme, dle chuti dokyselíme citrónem, promícháme, zchladíme, podáváme.

Závěr: Klidné vánoce a hezkého Silvestra všem, všem, všem.

Bezručákům i Skútrům ZDAR! *Dub!*

bezručovo obludárium

aneb naše foyer

aneb (malé) zamyšlení sylvie krupanské
nad fotografií tomáše krejčího

ší novorozeně na světě! Byla ze mě
hrdá matka. Byl rozkošný a... tak, tak...
velký!

Okamžitě jsem si ho zamilovala. Měl
jen jednu vadu. Růžový hřeben, pevně
přirostlý k jeho pravé ruce! Všichni
v porodnici se usnesli, že za to můžou
ty růže.

No, co se dá dělat, z kluka bude ka-
deřík.

(... teď kouřím mentolová marlbora
a jsem zase těhotná...)

kritiků se nebojíme

evžen oněgin

V tomto představení je všechno do krajnosti stylizované: scéna oproštěná od barev, vyrobená jakoby z jednoho materiálu a jednoho kusu, jazykem je verš, ten pravidelný, gesta jakoby vypadávající z prvního do druhého a dalšího plánu. Navzdory této umělosti Tereza Vilišová, Tomáš Dastlík a Lukáš Melník, ústřední trojice příběhu, dokáže vytvořit emoce často nevidané. Plamen v krbu je umělý, emocemi tu však hoří, emoce tu křičí, když Oněgin sám sobě tiše spílá. I logo sezóny – rozpolcené hořící srdce – bylo do scény zakomponováno přesně. Předchozí sezónu jsem právě za zběsilou nepokládal, ta srdceryvně začala srdceryvně i zběsile. Martin Režný, Reflex č. 42, 18. října 2007

... Ilona Smejkalová společně s Janem Mikuláškem vyšli z dramatisace Jaroslava Janovského, kterou ovšem – jak je to u Bezručů v poslední době běžné – svérázně upravili. Jejich Oněgin (vynikající Tomáš Dastlík) sice zůstává oním dandym, jehož válkuje nuda všedního života a který se marně snaží nalézt pobavení, dokázali však příběh zbavit všech zaběhnutých klišé a nabízejí velkolepou, výtvarně stylizovanou podívanou. Puškinovy verše pak Mikulášek často nahrazuje poetickými, ryze divadelními obrazy. Pokud se diváci těší na známou pasáž: „Já píši vám, co mohu vícel“, dočkají se rozhodně netradičního pojetí. Pavla Bergmannová, Reflex č. 43, 25. října 2007

... V použití moderních divadelních vyjadřovacích prostředků je přesto Mikulášková inscenace velmi současná. Čistými obrazy na bělostné scéně Marka Cpina, ve kterých souzní v dramatických akordech výrazná herecká gesta s rekvizitami až symbolických rozměrů i s vlastní Mikuláškovou hudbou, potvrdil režisér opět své jedinečné divadelní vidění i schopnost přesně dynamicky vystavět celou inscenaci od expozice až po závěrečné hudební finále ve ztemnělém sále. S jednotvárnou nudou „lepší společnosti“ lze v jeho výkladu žertovat až do groteskna, k němuž patří i červený klaunský nos, s láskou však žertovat nelze. Vykreslení všednosti po sobě jdoucích jednotvárných dnů se střídáním nudných návštěv, četby a projížděk na koni má na scéně charakter téměř mimických etud. Mezi touto všedností dojde k osudovému setkání s Taťánou, její sestrou Olgou a s jejím nastávajícím i k souboji, jehož pochybným vítězem je Oněgin. Naprosto strhující je v inscenaci scéna setkání životem znuděného prázdného Evžena s Taťánou po letech v Moskvě: Evžen ohromený intenzitou probuzeného spalujícího citu píše rozmáchlými gesty zoufalce své nezadržitelné milostné vyznání, zatímco jím kdysi zavržená Taťána působí ve své navenek odmítavé uzavřenosti, do níž halí svou niternou rozervanost, jako magické zjevení. ... V respektu k Puškinově géniovi i ke komplikovanému předivu citů, z nichž je utkáno člověčí nitro, vystavěl režisér u Bezručů představení nabitě dramatickostí a obrazy, jimiž až divadlo praská ve švech. Táňa Popková, Listy moravskoslezské, 26. října 2007

should i stay or should i go? **skutr**

unikátní autorský projekt, zabývající se fenoménem odchodu / režie **skutr** (martin kukučka, lukáš trpišovský) / hrají **k. krejčí, s. krupanská, t. vilišová, v. dvořák, t. krejčí a j. vlas**

evžen oněgin **alexandr sergejevič puškin**

jeden z nejslavnějších milostných příběhů všech dob / režie **jan mikulášek** / hrají **t. dastlík, l. melník, t. vilišová, s. krupanská, k. krejčí, j. vlas, t. krejčí a p. bureš** / délka představení 1 hod. 40 min

o princezně, která ráčkovala

magdaléna turnovská

opravdu humorná hrra prrrro rroztomilá i odrrrostlejší rrobátka! / režie **jindřich šimek** / hrají **t. vilišová, k. krejčí, v. dvořák, m. čapková, t. dastlík a t. krejčí** / délka představení 1 hod. 5 min

čtyři vraždy stačí, drahoušku

nenad bixi, miloš macourek, oldřich lipský

bláznivá situační komedie podle kultovního českého filmu / režie **jan mikulášek** / hrají **v. dvořák, z. przebindová, m. haroková, m. čapková, n. lichý, p. bureš a další** / délka představení 2 hod. 10 min

macbeth **william shakespeare**

moderní zpracování shakespeareovy krvavé tragédie / režie **martin františák** / hrají **t. dastlík nebo m. siničák, p. bučková nebo t. chytilová, n. lichý, j. vlas, l. melník, v. dvořák, p. bureš, t. krejčí, z. przebindová, a. sasínová-polarczyk, k. krejčí, m. čapková, t. vilišová a v. syslová** / délka představení 2 hod. 25 min

hypermarket **viliam klimáček**

den, kdy jste nebyli nakupovat, považujte za ztracený! / režie **janusz klimsza** / hrají **t. vilišová, p. bureš, m. haroková, n. lichý, z. przebindová** / délka představení 1 hod. 20 min

zběsilost v srdci **barry gifford**

dramatizace bestselleru o posedlosti dvojice, která ztratila veškeré zábrany / režie **jan mikulášek** / hrají **p. bučková, p. gajdoš, k. krejčí, n. lichý, m. haroková, p. liška, p. bureš a p. johančík** / inscenace vznikla za podpory mk ČR / délka představení 1 hod. 50 min

britney goes to heaven **petr kolečko**

nebeská komedie, parodující umělý svět reality show / režie **daniel špinar** / hrají **t. vilišová, v. dvořák, t. dastlík, m. čapková, j. vlas a t. krejčí** / projekt vznikl za finančního přispění grantu dila / hrajeme v márnici / délka představení 2 hod. 10 min

tři sestry **anton pavlovič čechov**

tragikomický boj mezi životní realitou a sny / režie **jan mikulášek** / hrají **m. haroková, t. vilišová, d. zábranská, j. vlas, s. krupanská, t. jirman, p. liška nebo m. pospíchal, t. dastlík, v. dvořák, l. melník a k. krejčí** / délka představení 2 hod. 30 min

repertoár

ne 2. 12.	16.00	o princezně, která ráčkovala / mimo předpl.
út 4. 12.	19.00	rychlé šípy / mimo předpl.
st 5. 12.	18.00	should i stay or should i go / sk. K
čt 6. 12.	19.00	hypermarket / mimo předpl.
pá 7. 12.	19.00	zběsilost v srdci / mimo předpl.
so 8. 12.	19.00	evžen oněgin / sk. X
po 10. 12.	19.00	britney goes to heaven / mimo předpl.
út 11. 12.	18.00	should i stay or should i go / sk. G
st 12. 12.	18.30	macbeth / sk. ABEND
čt 13. 12.	19.00	čtyři vraždy stačí, drahoušku / zájezd do karviné
pá 14. 12.	19.00	should i stay or should i go / sk. R
ne 16. 12.	10.00	o princezně, která ráčkovala / zájezd do opavy
út 18. 12.	19.00	tři sestry / mimo předpl.
st 19. 12.	19.00	britney goes to heaven / mimo předpl.
čt 20. 12.	18.00	evžen oněgin / sk. O
pá 21. 12.	19.00	čtyři vraždy stačí, drahoušku / loňská sk. T1 + T2

hostuje
slovácké d.

derniéra

zájezd

zájezd

prosinec 07

dpb

DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

přejeme vám do nového roku 2008, aby byl každý večer, který strávíte
v našem divadle, pro vás tím skutečně nejkrásnějším dárkem